

og fik under Frederiksstads Beleiring et Skudsaar i Ryggen og ud gennem Underlivet. Efter at have været indlagt paa Lazarethet, blev han kasseret og hjemsendt som utjensdygtig og fik den ovennævnte Understøttelse. I 1863 kjøbte han en større Eiendom i Randers og lod den indrette særlig til Gjestgivergaard; men efter 16 Aars Forløb var hans Stilling bleven saa daarlig, at hans Kreditorer lod Alt sælge, saa at han, der er 59 Aar gammel, nu Intet har at leve af. Som Dannebrogsmænd har han to Gange faaet 40 Kr. af Ordenskapitulet, men derimod har han tvende Gange forgjæves henvendt sig til Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet. Han formener selv, at den nærmeste Grund til, at Understøttelsen i 1857 blev inddragen, laa i hans ret gode økonomiske Forhold, medens Finantsministeriets Svarskrivelse siger, at den uheldige var begrundet i hans forbedrede Helbredstilstand, og da der ikke i de foreliggende Oplysninger ses heri senere at være indtraadt nogen Forværrelse, har Ministeriet ikke fundet tilstrækkelig Hjemmel til paany at tillægge ham den tidligere Invalideforsørgelse. I et medfølgende Vidnesbyrd fra Sygehuslægen C. Hansen i Randers af 27de November 1880 siges, at Skudsaaret frembyder tydelig indtrufne Ar i Lænden og paa Underlivet af saavel Indgangs- som Udgangsaaret, og at han ofte føler Smertes langs Skudkanalen og er derfor uskiftet til strengt Arbejde.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

29. Andragende fra det kongelige danske geografiske Selskab (indbragt i Folkethinget den 10de December 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.) Bestyrelsen andrager om en Bevilling af 20,000 Kr., for at Selskabet derved kunde bestride Udgifterne ved Danmarks eventuelle Deltagelse i den internationale Kongres og Udstilling i Venedig i September 1881. Paa et til Kultusministeriet i Juli 1880 indgivet lignende Andragende blev svaret, at Ministeren ikke tør være nogen Forventning om at kunne sætte den nævnte Bevilling igjennem, og at han ikke saae sig istand til at gjøre Skridt dertil.

Da dette Andragende har været gjort til Gjenstand for Behandling i Udvalget og for Samraad med Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

30. Andragende fra pensioneret Oversergent D. Poulsen (indbragt i Folkethinget den 11te December 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, Smith).

Andrageren anmoder om en Understøttelse som Invalid. Han har deltaget i begge de slesvigiske Krige og ved Lillbagoetog fra Dannevirke i 1864 styrkede han den 6te Februar om Aftenen mellem Kl 6 og 8 pludselig ned i en dyb Grøft ved Bau. Dette Fald formener han at være Leilighedsaaarsagen til hans Brokfaade; thi da han kom op, følte han store Smertes og kunde kun gaa med den største Anstrengelse, men fulgte dog med saa godt som muligt indtil en halv Mil fra Graasten, da Smertesne og Lidelsene tiltog, saa han ikke formaede at gaa længere, hvorfor han kom op at kjøre. Den 11te April blev han indlagt paa Augustenborg Lazareth, men heller ikke der kunde han faae et dobbelt Brokbaand, hvilket det dog siden lykkedes Overlæge Asp at forskaffe ham, og som han siden har baaret. Den 20de August 1879 blev han paa Grund af Alder afskediget med Vidnesbyrd om at være en usædvanlig ridtkjær og samvittighedsfuld Befalingsmand, hvis Opførsel var rosværdig i enhver Henseende. I en Erklæring af 27de November 1879 siger Overlægen i Fredericia, at han lider af et dobbelt Lysfebrot, erhvervet under Krigen under Retraten fra Dannevirke den 5te—6te Februar 1864, som nødsager ham til stadigt at bære Brokbaand; thi Brokfaadet falder stroy frem paa begge Sider, naar Baandet aftages. Men selv med Baanden paa kræver hans Tilstand stor Forsigtighed; thi legemlige Anstrengelser taaler han ikke, og en lille Uforsigtighed har gjentagne Gange straffet sig med længere Tids Upasselighed. Om nogen Forandring til det Bedre kan der ikke være Tale, og som Følge heraf maa hans Arbejdsdygtighed erklæres for indskrænket i højere Grad. Paa et til Invalidebestyrelsen indsendt Andragende er under 17de Januar 1880 svaret, at hans Afstedigelse er sket paa Grund af Alder og ikke paa Grund af Brokfaadet, samt at det overhovedet er vanskeligt at paavise en bestemt Leilighedsaaarsag til en Brokfaades Fremtræden, idet Dispositionen hertil altid maa søges i en organisk Evagthed hos Bedkommende, og at han i 15 Aar har forrettet Tjenesten til sine Foresattes Tilfredshed, maa tale imod, at samme er ham til væsentlig Hindring. Andrageren formener, at han ikke har kunnet have Disposition til Egedommen, da han baade i 1850 og 60 for at faae Stillingstilladelse blev synet af en Læge og fundet fuldkommen tjenstdygtig. Finantsministeren formener, at det ikke ved de i Sagen foreliggende Oplysninger er lykkedes Andrageren paa fyldestgjørende Maade at godtgjøre, at det nævnte Lysfebrot er bevirket ved den militære Tjeneste.

Udvalget foreslaar denne Sag henvist til Finantsministeren.